

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΤΙΣ 3 ΑΠΡΙΛΗ 2004

Συνάδελφοι,

Η Ολομέλεια της Διοίκησης πραγματοποιείται λίγες μέρες μετά τις εθνικές εκλογές.

Η εκλογική αναμέτρηση κατέγραψε τη μεγάλη λαϊκή δυσαρέσκεια και αγανάκτηση απέναντι στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ, την οποία όμως καρπώθηκε στο μεγαλύτερο μέρος της το κόμμα της ΝΔ.

Το γιατί εξηγείται, αλλά δε δικαιολογείται. Η οργή των λαϊκών στρωμάτων κατά της πλέον αντιλαϊκής κυβέρνησης που εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας παρέσυρε τμήματά τους στο λάθος να ψηφίσουν ΝΔ ωθώντας την προς την κυβερνητική εξουσία.

Δε σκέφτηκαν ότι ενισχύοντας τον έτερο πόλο του δικομματισμού πέφτουν **«από τη σκύλα στη χάρυβδη»** επιτρέπουν τη συνέχιση της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής.

Το εκλογικό αποτέλεσμα ταυτόχρονα δηλώνει την αργή, αλλά σταθερή ανοδική τάση των δυνάμεων που παλεύουν κόντρα στο κυρίαρχο ρεύμα της συντήρησης, που υπερασπίζονται κατακτήσεις του εργατικού κινήματος, έχουν σύγχρονους στόχους, προβάλλουν και διεκδικούν αιτήματα που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της ΕΤ και των λαϊκών στρωμάτων σ' ευθεία αντίθεση με επιλογές όπως **«η ανταγωνιστικότητα»** και η **«ανάπτυξη»** που για τα εργαζόμενα στρώματα του πληθυσμού σημαίνουν μόνο ότι θα γίνουν οι πλούσιοι ακόμη πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Το πέρασμα της διακυβέρνησης στη ΝΔ σε καμιά περίπτωση δεν συνιστά πολιτική αλλαγή, αλλά εναλλαγή στη διαχείριση της πολιτικής υπέρ της πλουτοκρατίας.

Τα δημαγωγικά κηρύγματα που εκπέμπει καθημερινά η κυβέρνηση κινούνται στα πλαίσια παγίδευσης των εργαζομένων στο κέρδισμα χρόνου για την οργάνωση της αντιλαϊκής επίθεσης, με στόχο την ολοκλήρωση των σχεδίων των προκατόχων της.

Η ΝΔ έχει δώσει δείγματα γραφής και ως κυβέρνηση παλαιότερα και ως αξιωματική αντιπολίτευση τα προηγούμενα χρόνια.

Στο προηγούμενο κοινοβούλιο το 92% των νομοσχεδίων ψηφίστηκαν από κοινού τόσο από ΠΑΣΟΚ όσο και από τη ΝΔ, κάτι που αναμένεται να συνεχισθεί και στη νέα βουλή. Ενδεικτική είναι η ομολογία του Γ.Παπανδρέου πως στα ζητήματα που αφορούν κεντρικές πολιτικές επιλογές το ΠΑΣΟΚ θα παίξει το ρόλο συμπολίτευσης.

Σε κεντρικό άρθρο περιοδικού του ΣΕΒ για τις προτεραιότητες της οικονομικής πολιτικής και στις κατευθύνσεις που πρέπει να κινηθεί η κυβέρνηση της ΝΔ! αναφέρεται ότι **«για πρώτη φορά το 85% των ψηφοφόρων στήριξε κόμματα των οποίων τα προγράμματα ήταν σύμφωνα με τις θέσεις μας...»**

Η αναφορά αυτή από τη μεριά του ΣΕΒ από τη μια κάνει καθαρό ότι δεν έχουν κανένα πρόβλημα για το ποιος θα είναι στην κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ή ΝΔ αφού η πολιτική των δύο κομμάτων είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των συμφερόντων τους.

Από την άλλη επιχειρεί να ισχυροποιήσει την αντίληψη ότι κάθε τι έξω απ' αυτήν την πραγματικότητα είναι αναχρονιστικό και επικίνδυνο για τα εθνικά συμφέροντα της χώρας, να ισχυροποιήσει την αντίληψη του μονόδρομου που καθιστά μάταια και εκτός εποχής κάθε μορφή λαϊκής αντίδρασης.

Η εργατική τάξη πρέπει να κατανοήσει – και μεις πρέπει να κάνουμε κάθε προσπάθεια γι αυτό – ότι διαχωριστική γραμμή δεν υπήρξε ποτέ ανάμεσα στα κόμματα που δημιουργήθηκαν, μεταλλάχθηκαν, υπήρξαν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν για να εξυπηρετούν με την πολιτική τους τα συμφέροντα της αστικής τάξης.

Διαχωριστική γραμμή, που πρέπει να μακραινεί μέσα από την ανειρήνευτη ταξική πάλη είναι η γραμμή που χωρίζει τις πολιτικές οι οποίες στηρίζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου από εκείνες που στέκονται στην όχθη της προάσπισης των εργατικών, λαϊκών συμφερόντων.

Στη γραμμή της συναίνεσης και συμπόρευσης ΝΔ και ΠΑΣΟΚ κινούνται ταυτόχρονα και οι ηγεσίες ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ στο συνδικαλιστικό κίνημα, ακολουθούμενες ντροπαλά από την Αυτόνομη Παρέμβαση. Στο 32^ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά ότι η πλειοψηφία της κινείται στις ράγες της συναίνεσης και της ταξικής συνεργασίας, ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί να στηριχθεί στις δυνάμεις που έβαλαν και βάζουν πλάτη ώστε να τσακιστούν δικαιώματα και κατακτήσεις της.

Η σύγκρουση των δύο γραμμών στο σκ, όπως έγινε καθαρό στο Συνέδριο θα οξυνθεί παραπέρα.

Από τη μια οι ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ που δίνουν καθημερινά τη μάχη ενάντια στις στρατηγικές του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων για στόχους πάλης που να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της ΕΤ.

Από την άλλη οι δυνάμεις του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού στη ΓΣΕΕ και στις άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις που υπερασπίζονται τη βασική γραμμή του κεφαλαίου τις

καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, τις ανατροπές στα εργασιακά ασφαλιστικά δικαιώματα.

Συνάδελφοι,

Στις 26 Μάρτη ολοκληρώθηκε η Σύνοδος κορυφής της ΕΕ. Η σύνοδος των Βρυξελλών είχε σαν στόχο την προώθηση των αποφάσεων της Λισαβώνας, αποφάσεις που πάρθηκαν το Μάρτη του 2000 και αφορούν τις εργασιακές σχέσεις, το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης και ιδιαίτερα το σύστημα συνταξιοδότησης, κρίσιμα δηλαδή εργατικά δικαιώματα.

Οι αποφάσεις της Λισαβώνας κατέγραψαν μια σειρά αποφάσεων και σήμερα η εαρινή σύνοδος κορυφής στις Βρυξέλλες έρχεται να επιταχύνει την εφαρμογή τους.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι πως θα αντιμετωπισθεί η αντιλαϊκή επιχείρηση που γενικεύει τη μερική και προσωρινή απασχόληση, που αυξάνει τα όρια συνταξιοδότησης, μειώνει συντάξεις και μισθούς, προχωρά με ταχύτερους ρυθμούς τις ιδιωτικοποιήσεις σε υγεία παιδεία έρευνα, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες κλπ.

Κεφάλαιο και κυβερνήσεις του δεν κρύβουν τις προθέσεις τους. Το κύριο λοιπόν είναι ποιοι και πως αναλαμβάνουν να ανοίξουν μέτωπο ανυπακοής, να οργανώσουν την αντίσταση της ΕΤ.

Η δύναμη που μπορεί να σηκώσει αυτό το βάρος είναι το ΠΑΜΕ. Το μήνυμα οργάνωσης και εργατικής απεργίας του ΠΑΜΕ πρέπει να αγκαλιάσει νέα τμήματα της ΕΤ, η συσπειρωτική του δράση πρέπει να αποκτήσει νέους μαχητές.

Το ΠΑΜΕ, οι ταξικές δυνάμεις που συσπειρώνονται στις γραμμές του απέδειξαν και στην τελευταία απεργιακή κινητοποίηση ότι μπορούν να συσπειρώνουν δυνάμεις, να εμπνέουν και να καθοδηγούν την ΕΤ.

Σε αντίθεση με τις δυνάμεις του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδικαλισμού που με ανοικτή απεργοσπασία προσπάθησαν να υπονομεύσουν την απεργία, πήραν την απεργία στα χέρια τους, της έδωσε το χαρακτήρα που απαιτούν οι καιροί, βάζοντας γερά θεμέλια για την αποφασιστική κλιμάκωση των αγώνων.

Στους αγώνες του αύριο κρίνονται πολλά. Κρίνονται δικαιώματα δεκαετιών, κατακτήσεις της πολύχρονης ταξικής πάλης που απόμειναν όρθιες από τις επιθέσεις της πλουτοκρατίας και των πολιτικών της υπαλλήλων.

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση ελάχιστη σημασία έχουν οι φραστικές διαπιστώσεις και επισημάνσεις, το ζητούμενο είναι πως θα οργανώσουμε την πάλη μας για υπεράσπιση δικαιωμάτων και διεκδίκησης νέων δικαιωμάτων.

Οι υποχρεώσεις μας απέναντι στον κλάδο, η προσαρμογή της δουλειάς μας στις σημερινές απαιτήσεις επιβάλλουν σημαντικές αλλαγές στη λειτουργία της δράσης των σωματείων, στον προσανατολισμό τους, αυτό ήταν από τα κύρια καθήκοντα που αναδείχτηκαν στο Συνέδριό μας σ' αυτό το καθήκον, σ' αυτό το καθήκον στις αποφάσεις του Συνεδρίου που πρέπει να είναι καθημερινός μπούσουλας στη δράση μας πρέπει να επιμείνουμε.

Συνάδελφοι,

Από τις αποφάσεις των Βρυξελλών δεν προκύπτει μόνο ότι εντός των επομένων μηνών θα έχουμε μια συντονισμένη επίθεση για κατάργηση θεμελιωδών εργασιακών κοινωνικών κατακτήσεων, προκύπτει η ένταση της καταστολής δημοκρατικών δικαιωμάτων και ατομικών δικαιωμάτων. Εκμεταλλευόμενοι το κλίμα τρομοϋστερίας που καλλιεργήθηκε μετά το δολοφονικό κτύπημα στη Μαδρίτη, οι ηγέτες της ΕΕ έδωσαν χαρακτήρα επείγοντος στην υλοποίηση των «αντιτρομοκρατικών μέτρων» που είχαν αποφασίσει από το Σεπτέμβρη του 2001, μέτρων που με άλλοθι την τρομοκρατία εκτός της καταστολής δικαιωμάτων θωρακίζουν το κεφάλαιο απέναντι στους λαούς, του δίνει τη δυνατότητα από καλύτερες θέσεις να προχωρήσει στην πλήρη υποταγή της ΕΤ.

Η ενίσχυση της ευρωαστυνομίας και δικαστικής συνεργασίας, η ενεργοποίηση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και έκδοσης, που σημαίνει ότι λαϊκά κινήματα και αγωνιστές με βάση τον ορισμό της τρομοκρατίας που θεωρεί τρομοκράτες όσους «αποσταθεροποιούν τις πολιτικές, συνταγματικές ή οικονομικές δομές» μπορεί με συνοπτικές διαδικασίες να παραδίνονται σαν τρομοκράτες σε άλλες χώρες της ΕΕ ή και στις ΗΠΑ, καθώς και η εφαρμογή όλων των «τρομοσυμφωνιών» που υπογράφηκαν από τις 11 Σεπτέμβρη του 2001 μέχρι σήμερα αποτελούν την ενίσχυση του οπλοστασίου κατά των λαών, ουσιαστική κλιμάκωση του «αντιτρομοκρατικού» δόγματος των ΗΠΑ σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Από την άλλη οι ολυμπιακοί αγώνες της Αθήνας μετατρέπονται σε παρέλαση του ΝΑΤΟ και των Αμερικάνων σε μια πανηγυρική επίδειξη δύναμης του ιμπεριαλισμού στους λαούς όλου του κόσμου.

Η κυβέρνηση της ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ προβάλλουν την από ξηρά, ουρανό και θάλασσα ΝΑΤΟϊκή επιχείρηση στη χώρα μας ως το αναγκαίο κακό για να διασφαλισθεί η ομαλή διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων.

Στο πόσο έχουν σχέση τα αεροπλανοφόρα, τα ιπτάμενα ραντάρ, τα μαχητικά αεροσκάφη, τα πολεμικά πλοία, τα αντιαεροπορικά συστήματα, η απόβαση 50.000! ειδικών δυνάμεων στην Ελλάδα, με την αποτροπή ενός ενδεχόμενου τρομοκρατικού κτυπήματος πρέπει να απαντήσουν και κυβέρνηση και «αντιπολίτευση» .

Όπως πρέπει να απαντήσουν για το με τι προτίθενται να ανταποδώσουν στις υπηρεσίες του ΝΑΤΟϊκού ευεργέτη. Μήπως με αποστολή Ελλήνων στρατιωτών στο Αφγανιστάν και ακολούθως στο ΙΡΑΚ;

Συνάδελφοι,

Η εκτέλεση των Ολυμπιακών έργων άφησε έντονα τα σημάδια στο κορμί της ΕΤ, 11 νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες, εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία, αφαίρεση δικαιωμάτων, μεσαιωνικές συνθήκες εργασίας σημάδεψαν την εκτέλεση των Ολυμπιακών έργων, που επέφεραν τεράστια κέρδη στους καπιταλιστές μέσα από το άγριο ξεζούμισμα της ΕΤ, κέρδη που θα πολλαπλασιασθούν κατά τη διάρκεια των αγώνων και μετά από τη λήξη τους, μετατρέποντας παράλληλα τον έλληνα πολίτη σε μακρόχρονο οφειλέτη.

Τώρα η χώρα μας με πρόσχημα την προστασία των ολυμπιακών αγώνων εισέρχεται σε μια περίοδο αποκάλυπτου περιορισμού της εθνικής της κυριαρχίας, αυτή η εξέλιξη φέρει τις υπογραφές ΠΑΣΟΚ – ΝΔ. Αφού η απόβαση του ΝΑΤΟ στην Ελλάδα σαν «δύναμη ασφάλειας» για την Ολυμπιάδα είχε συμφωνηθεί τον Φλεβάρη με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και η αποδοχή της ΝΑΤΟϊκής εμπλοκής με κυβέρνηση ΝΔ.

Η εργατική τάξη, ο ελληνικός λαός έχουν συσσωρευμένη πείρα από τη δράση αυτού του δολοφονικού οργανισμού. Το ΝΑΤΟ από την ίδρυσή του αποτελεί δύναμη πολέμου αποσταθεροποίησης και ανασφάλειας για τους λαούς.

Κανείς δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι ΝΑΤΟϊκοί και Αμερικάνοι δολοφόνοι έρχονται στη χώρα μας για να ασκήσουν φιλειρηνική πολιτική.

Ο ιμπεριαλισμός είναι ο υπ' αριθμόν ένας τρομοκράτης, ένας νέος αντιϊμπεριαλιστικός ξεσηκωμός πιο δυνατός και μαζικός πρέπει τώρα να εκδηλωθεί με την εργατική τάξη στην πρωτοπορία.

Πρέπει η γαλαζοπράσινη συμφωνία για ανάθεση στο ΝΑΤΟ της ασφάλειας των Ολυμπιακών αγώνων να αναθεωρηθεί.

Συνάδελφοι,

Η ένταση της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας και η κλιμάκωση της αντεργατικής αντιλαϊκής επίθεσης θέτουν επιτακτικά το καθήκον σε όλα τα Συνδικάτα να οργανώσουν τη δράση τους για την επιτυχία της απεργίας της 1^{ης} Μάη .

Υπάρχουν οι προϋποθέσεις η 1^η Μάη να πάρει ακόμη πιο έντονο αντιϊμπεριαλιστικό, διεθνιστικό, ταξικό χαρακτήρα και σ' αυτό πρέπει ο κλάδος μας να πρωτοστατήσει.

Η 1^η Μάη προτρέπει σε ξεσηκωμό και αυτόν τον ξεσηκωμό πρέπει να επιδιώξουμε μέσα από την πιο έντονη δραστηριοποίηση των Συνδικάτων.

Δίνουμε στην 1^η Μάη τον αντιϊμπεριαλιστικό, διεθνιστικό, ταξικό χαρακτήρα που της πρέπει. Εκφράζουμε τη συμπαράστασή μας στον αγώνα του Κυπριακού λαού για Κύπρο Ενιαία ανεξάρτητη. Παλεύουμε στο πλευρό του για απεγκλωβισμό από τους ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτισμούς για την επανατοποθέτηση του Κυπριακού ως προβλήματος εισβολής, κατοχής και αποκατάστασης της κυριαρχίας και ανεξαρτησίας της Κυπριακής δημοκρατίας. Προβάλλουμε τα αιτήματα αιχμής και τους στόχους πάλης του Συνεδρίου μας και των τελευταίων απεργιακών μας κινητοποιήσεων,

Όπως:

- Ουσιαστικά μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, κατάργηση του καθεστώτος της υπερεκμετάλλευσης της εργασίας με τα 10ωρα 12ωρα που πολλαπλασιάζουν τον κίνδυνο για εργατικά ατυχήματα.
- Κατώτερο μεροκάματο 50 ευρώ.
- Σταθερή εργασία, ουσιαστική προστασία των ανέργων, επίδομα ανεργίας στο 80% του μεροκάματου για όλους τους ανέργους, για όλο το διάστημα της ανεργίας.
- Θωράκιση του 7ώρου 5νθημέρου 35ώρου, άνοιγμα του δρόμου με στόχο την επιβολή 6ώρου πενθημέρου 30ώρου.
- Σύνταξη στα 55, επαναφορά των 4050 ενσήμων για κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.
- Κατώτερη σύνταξη 880 ευρώ και κλιμάκωση της σύνταξης μετά τα 4050 σε ποσοστό 3% ανά 300 ένημα, με βάση την κατώτερη σύνταξη.
- Αποκλειστικά δημόσια παιδεία, υγεία, κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Δίνουμε συνέχεια στη δράση μας και μετά την 1^η Μάη. Με μπούσουλα τις αποφάσεις του Συνεδρίου, οργανώνουμε τη δράση μας στους χώρους δουλειάς και τόπους κατοικίας. Ανοίγουμε κουβέντα για τις ανάγκες των εργαζομένων, για την ανάγκη της συμμετοχής και της κοινής δράσης. Δημιουργούμε προϋποθέσεις για την πιο ζωντανή και δημιουργική λειτουργία των σωματείων, συσπειρώνουμε δυνάμεις

- για να φρενάρουμε τα σχέδια της πλουτοκρατίας και των πολιτικών της υπαλλήλων,
- για το ξετύλιγμα μαζικών ταξικών διεκδικητικών αγώνων.